

Komentar Evanđelja: Ovo je Jaganjac Božji

Evanđelje II nedjelje kroz godinu (ciklus B) i komentar.

Evanđelje Iv 1, 35-42

U ono vrijeme: Stajaše Ivan s dvojicom svojih učenika. Ugleda Isusa koji je onuda prolazio i reče: »Evo Jaganjca Božjega!« Te njegove riječi čula ona dva njegova učenika pa podoše za Isusom. Isus se obazre i vidjevši da idu za njim, upita ih: »Što tražite?« Oni mu rekoše: »Rabbi« – što znači: »Učitelju – gdje stanuješ?« Reče im: »Dođite i vidjet ćete.«

Pođoše dakle i vidješe gdje stanuje i ostadoše kod njega onaj dan. Bila je otprilike deseta ura.

Jedan od one dvojice koji su čuvši Ivana pošli za Isusom bijaše Andrija, brat Šimuna Petra. On najprije nađe svoga brata Šimuna te će mu: »Našli smo Mesiju!« – što znači »Krist – Pomazanik«. Dovede ga Isusu, a Isus ga pogleda i reče: »Ti si Šimun, sin Ivanov! Zvat ćeš se Kefa!« – što znači »Petar – Stijena«.

Komentar

Evangelje ove druge nedjelje vremena kroz godinu govori o pozivu prvih Gospodinovih učenika. Ivan Krstitelj pozvao je na pokajanje, probudio dobro raspoloženje iznutra, potaknuo vršenje kreposti, najavio blizinu Kraljevstva Božjega. Kristovo otajstvo već mu je bilo otkriveno kad

je Isusa imenovao „Jaganjcem Božjim koji oduzima grijeh svijeta“ (Iv 1,29). Njegovi će se učenici sjetiti da je krv pashalnog janjeta spasila Izraelce od smrti u Egiptu. Kristovu žrtvu već je najavio Izaija kada je usporedio patnje Sluge sa žrtvom janjeta (usp. Iz 53,7).

Čuvši da je Krstitelj odredio Krista kao "Božje janje", Andrija i Ivan slijede Isusa Krista. Učitelj se okrenuo i pita ih: "Što tražite?" Oni odgovaraju drugim pitanjem: "gdje živiš?" Zanimljivo je da ih Isus tada poziva da pođu s njim: "Dođite i pogledajte." I jesu.

"Bio je to otprilike deseti sat." Spominjanje vremena, četiri popodne, možda podsjeća na entuzijazam koji je obavijao Gospodinova prva prijateljstva. Kristova privlačnost morala je biti jednako snažna koliko je poštivala slobodu. Ivana i Andriju Krstitelj je

dobro pripremio: nisu se ustručavali napustiti posljednjeg od proroka, "glas", kako bi i sami slušali "Riječ".

Liturgija riječi predlaže izbor Samuela za prvo čitanje: stoga usmjerava našu pažnju na činjenicu da je Bog taj koji prvo poziva; obraća se Samuelu tri puta, znak punine (usp. Sam 3: 3-10). Zauzvrat, poziv Ivanu i Andriji prigrlit će cijeli život. Ne znaju ništa što ih čeka, ali ne sumnjaju: Isus im je dotaknuo srce. Oni ostvaruju istinsku slobodu: slobodu odlučivanja, možda bez "razloga", ali s razlogom.

Na paradoksalan način, sveti Josemaría izrazio je ovu posvetu koju Bog očekuje: "Slobodno, jer vam se tako sviđalo - što je najprirodniji razlog - Bogu ste odgovorili da." Duboko "Ja" donosi ispravnu odluku: dar sebe. Budući da je to besplatan i odgovoran dar, ne živi se kao žrtva. To se dogodilo u pozivu svetog Josipa,

kako to opaža papa Franjo: „Josipova sreća nije u logici samožrtvovanja, već u daru samoga sebe. Frustracija se kod ovog čovjeka nikad ne opaža, već samo samopouzdanje ”. Tko se daje iz ljubavi, nema mentalitet žrtve: sretan je. Tu radost Andrija ne zadržava za sebe: traži svog brata Šimuna i odvodi ga k Isusu.

U prvom poglavlju Evandjelja po svetom Ivanu, uzastopni Isusovi pozivi da ga slijede popraćeni su njegovim postupnim otkrivenjem: "Jaganjac Božji" je Sin Božji. Biti Sin znači da je Isus postao janje koje daje svoj život za naše spasenje. I ovako, na Misi, prije pričesti, svećenik predstavlja Isusa Krista, prisutnog u svetoj Hostiji: „Ovo je Jaganjac Božji koji oduzima grijeh svijeta. Blago onima koji su pozvani na svadbenu gozbu Jaganjčevu “. Oni su brak Janjeta s čovječanstvom, potpuno uspostavljanje Kraljevstva koje je najavio Krstitelj (usp. Ap 19,9).

Euharistijsko slavlje čini ovo otajstvo prisutnim. Danas darovna molitva, upućena Bogu Ocu, naviješta: "svaki put kad slavimo ovaj spomen na Kristovu žrtvu izvršava se djelo našega otkupljenja." Davanje sebe i postajanje djecom Božjom: to je ono na što smo pozvani djelom Duha Svetoga. Mi smo hramovi Duha, kaže sveti Pavao u drugom današnjem čitanju: više ne pripadamo jedni drugima (usp. 1 Kor 6,19). Bog živi u nama i mi u Njemu.

Guillaume Derville // KatJayne -
Pexels
